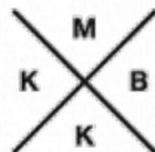

Донасьєн Альфонс
Франсуа де Сад

ФІЛОСОФІЯ В БУДУАРІ

*Діалоги, призначені
для навчання молодих дівчат*

Переклад з французької
Андрія Репи

Видавництво «Комубук»
Київ – 2016

Матері неодмінно повинні дати прочитати цю книгу своїм донькам

ДО РОЗПУСНИКІВ

Розпусники й розпусниці будь-якого віку й будь-якої масті, тільки вам одним я підношу цей твір: насичуйтесь його принципами – вони добряче розпалять вас. Холодні й короткозорі моралісти лякають усіх пристрастями, щоб ви не пізнали задоволеня; але ж сама природа стелить людині її неповторний шлях за допомогою пристрастей. Тож нічого не слухайте, крім їхнього захопливого голосу. Тільки вони можуть привести вас до щастя.

Сластолюбні жінки, беріть приклад із хтивої Сент-Анж; як і вона, зневажте й наплюйте на все, що відвертає вас від райських законів утіхи, з якими нерозривно пов'язала вона все своє життя.

Юні дівчата, дуже довго ви знемагали в безглуздих і небезпечних лабетах химерних чеснот і відразливих релігійних приписів, – наслідуйте палку Євгенію; так само прудко, як і вона, відкиньте й розтопчіть усі сміховинні настанови, якими задурили вашу голову батьки.

І ви, люб'язні блудочинці, ті, хто з молодих літ не мав інших перепон, крім власних пожадань, та інших законів, крім власних забаганок, нехай вам взірцем стане цинічний Дольмансе; якщо хочете, як він, пройти всіма квітучими алеями, які вам вготувала ваша хіть, зайдіть у власних намірах так далеко, як зайшов він; і затямте

Купити книгу на сайті [kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ДІАЛОГ ПЕРШИЙ

Пані де Сент-Анж, шевальє де Мірвель.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Добридень, братику. А де ж пан Дольмансе?

ШЕВАЛЬЄ. Він приїде рівно о четвертій. Сядемо обідати не раніше сьомої години, тож у нас купа часу на төревені.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Знаєш, брате, мені трохи ніяково за свою цікавість і за всі ті непристойні плани, які я намріяла на сьогодні. Насправді, друже, ти надто поблажливий до мене – що більше я стримую себе, то більше моя клята голівонька розпаюється і тягне до розпусти; ти мені багато дозволяєш, це тільки псує мій норов... У двадцять шість років треба вже звернутися до благочестя, та я стаю ще ненаситніша, ніж будь-коли... Мій друже, ти навіть гадки не маєш, чого мені жадається. Я гадала собі, що зв'язок із жінками зробить мене мудрішою; що пристрасть до представниць моєї статі відвадить мене від чоловіків. То все маячня, мій друже! Думки про втіхи, від яких я хотіла втекти, ще палкіше заполонили мене. І тоді я збагнула: для тих, хто, як я, створений для розпусти, марно вигадувати перепони – дуже скоро їх зметуть нестримні пожадання. Отака-то, любчику, я тварина – на амфібію схожа: люблю все, що завгодно, тішуся й на землі, й на морі.

Але, зізнайся, братику, досить незвично, що я схотіла запіznатися із цим непересічним Дольмансе, який, як ти кажеш, ніколи не брав жінку звичним способом. Він, як переконаний содоміт, обожнює свою стать і погоджується на жіночу лише за умови, якщо йому підставлять

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

любійому принади, якими він звик втішатися у чоловіків. Бачиш, мій брате, яка забаганка моєї примхливої фантазії: я хочу стати Ганімедом цьому новоспеченому Юпітерові, хочу спробувати його смаки, зміряти глибину його безчестя, хочу стати жертвою його збочених вигадок. Донині, як ти знаєш, любий, я так віддавалася лише тобі – з поблажливості – та ще своїм слугам, які робили це за гроши, щоб улестити моїм бажанням. Сьогодні мене не завблюють ані поблажливість, ані примха – хочеться увійти у смак... Я відчуваю, що різниця між минулими і теперішніми збудниками, що тягнуть мене до цієї химерної манії, – величезна, і я хочу піznати її. Благаю, опиши мені свого Дольмансе, щоб я його собі уявляла ще до зустрічі. Якось я бачила його мигцем у якомусь чужому домі.

ШЕВАЛЬЄ. Йому тридцять шість років, сестро. Він високий і вродливий, очі дуже ж wavі й розумні. Утім, у його рисах коли-не-коли промайне ледь помітна жорстокість і злість. У нього чудові зуби. Фігура й манери його трохи розніжені – безперечно, це результат тривалої звички часто бути жіночним. Він надзвичайно елегантний, має чарівний голос, безліч талантів, а головне – склонність до філософії.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Сподіваюся, він не вірить у Бога?

ШЕВАЛЬЄ. Та ти що! Він знаний безбожник, далекий від будь-якої моральності... О, він абсолютно й остаточно зіпсаний, злостивий, безсовісний.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Як це мене розпалює! Я точно збожеволію від цього чоловіка. А які його смаки?

ШЕВАЛЬЄ. Ти вже знаєш. Йому любі втіхи Содому як активно, так і пасивно. Тільки чоловіки задовольняють його, і якщо він допускає до себе жінок, то лише за умови,

[>>> Купити книгу на сайті kniga.biz.ua](http://kniga.biz.ua)

що вони люб'язно поміняються з ним статтю. Я розповів йому про тебе і про твої наміри. Він погодився, але й сам висуває умови. Попереджаю, сестро, він відмовить, якщо ти схилятиш його до чогось іншого. «Те, що я згоден учинити з вашою сестрою, — наголошував він, — це чиста розпуста... така вольність, якою дозволено заплямовувати себе лише зрідка і з безліччю пересторог».

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. «Заплямовувати себе!.. «Безліч пересторог!.. До нестями люблю слухати слов'яну мову цих ласкавців! Ми, жінки, також вживаємо особливі слова, щоб висловити глибоку відразу до всього, що не пасує обраному нами культу... Ну ж бо, скажи, дорогоченький, він тебе мав? Такого мужчину, я певна, приваблює твоє красиве личко і твої двадцять літ!

ШЕВАЛЬЄ. Я не ховатиму від тебе шаленств, які ми з ним учинили: ти досить розумна, щоб їх засуджувати. Насправді я люблю жінок і тим дивним забавкам віддаюся лише тоді, коли до них схиляє чоловік, вартий кохання. Тоді я ладний на все. Я далекий від сміховинної пихи самонадійних шмаркачів, нібито на такі пропозиції треба відповідати ударами ціпка. Хіба людина господар власних жадань? Треба поспівчувати тим, у кого є своє-рідні бажання, але ніколи не ображати їх за це: то не їхня вина, а природи. Ім не до снаги було прийти в цей світ із іншими бажаннями, як нам не до снаги обирати, чи народитися з ногами кривими чи прямыми. Хіба людина, що висловлює бажання насолодитися з вами, говорить щось прикре? Анітрохи. Вона робить вам комплімент. Навіщо відповідати їй лайкою і образою? Так вчиняють самі бовдури. Розважлива людина, безперечно, погодиться зі мною. Але світ сповнений безголовими йолопами, які вважають, нібито визнання їх принадними для втіх тим

[>>> Купити книгу на сайті kniga.biz.ua](http://kniga.biz.ua)

самим їх зневажає. Чоловіки, що зіпсуті жінками, які ревниво охороняють від наруги свої права, уявляють себе донкіхотами тих банальних прав, грубо розправляючись із тими, хто не визнає тотальності жіночої влади.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Ой, друже, поцілуй-но мене! Ти не був би моїм братом, якби думав інакше. Але, благаю, не оминай подробиць ні про Дольмансе, ні про ваші втіхи.

ШЕВАЛЬЄ. Один мій приятель розповів Дольмансе про мій, як тобі добре відомо, пречудовий член. Дольмансе намовив маркіза де V... запросити мене разом із ним на вечерю. Там-то мені й довелося показати своє багатство. Спершу здавалося, що присутнім просто було цікаво. Але незабаром чудовий зад, повернутий до мене, і благання насолодитися ним, вочевидь, засвідчили, що ці оглядини були потрібні для того, щоб задовольнити пристрасть. Я попередив Дольмансе про можливі труднощі такого заміру. Але його нічого не лякало. «Я не боюся навіть тарану, – стверджив він. – Порівняно з іншими вам не дістати слави найстрашнішого знаряддя, що пробивало цю дупу!» Поруч стояв маркіз; він підбадьорював нас, стискаючи і мацаючи, цілуючи все, що ми обидвое оголили перед усіма. Я підходжу... хочу бодай, щоб були якісь приготування. «Облиште! – вигукую маркіз. – Інакше ви позбавите Дольмансе половини відчуттів, яких він від вас чекає. Він хоче, щоб його розпанахали... розірвали на шмаття». «Він буде задоволений!» – кажу я, занурюючись наосліп у безодню. І ти гадаєш, моя сестро, було тяжко?.. Анітрохи. Мій здоровезний прутень запхавсь увесь без жодних проблем, і я дістався до самих його нутрощів – а цьому содомітові¹ хоч би що. Із ним я був дуже

¹ Сад вживає жаргонне слівце «bougre» (скор. від «boulgare» – болгарин), що було розповсюджене в XVI–XVIII ст. Вольтер у своєму «Філософському словарі» пише: «bougre – відлюдник, дурник, дурниця, дурниця».

люб'язний; надзвичайна насолода, яку він спізнав, здри-
гання і ласкаві слова невдовзі передалися й мені – і я його
затопив. Допіру я вийшов із нього, як Дольмансе, розпа-
шілий, зарум'янений як жриця бога Вакха, повернувшись
до мене обличчям: «Бачиш, до якого стану ти мене довів,
любий шевальє? – сказав він, показуючи свого пустотли-
вого прутня, доволі довгого і не менше від шести дюймів
в обхваті. – Ти побув моїм любасом, тепер благаю тебе,
моє кохання, зласкався послужити мені жінкою, щоб я
міг сказати, що сповна спробував у твоїх божественних
обіймах усі любі мені втіхи». Зваживши, що мені неважко
виконати як перше, так і друге прохання, я погодився.
Тут на моїх очах почав знімати штані й маркіз, благаючи,
щоб я побув із ним у ролі чоловіка, поки я буду жінкою
для його друга. З ним я повівся так само люб'язно, як і
з Дольмансе. Той сторицею повернув мені всі поштовхи,
якими я почастував третього учасника, і скоро випор-
снув до глибин моєї дупи чарівну рідину, якою я майже в-
ту саму мить зросив дупу маркіза де V...

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Напевне, брате, ти дістав не-
ймовірну втіху, опинившись між двома водночас. Ка-
жуть, це зачаровує.

ШЕВАЛЬЄ. Твоя правда, ангеле мій, це найкраща по-
зиція. Та хоч що там кажуть, то лише витребеньки, які я
нізащо не проміняю на усолоди від жінок.

ПАНІ ДЕ СЕНТ-АНЖ. Гаразд, мій любчику, щоб наго-
родити тебе сьогодні за твою люб'язність і делікатність,
я віддам твоєму палу молоду незайману дівицю, що пре-

софському словнику» (1764) у статті «Болгари» пише, що спершу цей народ у Франції вважали еретиками, потім цим прізвиськом називали всіх нонконформістів, а відтак – «тих, хто не надавав дамам усієї уваги, на яку ті заслуговують». – *Прим. пер.*

Купити книгу на сайті [kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)